

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 10.12.2003
COM (2003) 742 slutlig

2003/0297 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

**om riktlinjer för transeuropeiska energinät och om upphävande av besluten nr
96/391/EG och nr 1229/2003/EG**

(framlagt av kommissionen)

{ SEK (2003) 1369 }

MOTIVERING

1. INLEDNING OCH SAMMANFATTNING

Anslutningen av tio nya medlemsstater nödvändiggör en anpassning av riktlinjerna för de transeuropeiska energinäten (TEN) bland annat för att ta hänsyn till anslutningsländernas ställning och möjliggöra finansiering av projekt av gemensamt intresse för den utvidgade unionen. Denna översyn av TEN-riktlinjerna omfattar de projekt som behövs för att integrera anslutningsländerna i den inre el- och gasmarknaden.

Många projekt som förbinder gemenskapen med anslutningsländerna har redan nu rätt till finansiering inom ramen för de transeuropeiska energinäten. Mot bakgrund av hur fort den utvidgade europeiska el- och gasmarknaden tar form bör man emellertid fastställa en slutlig förteckning över vilka projekt som har rätt till finansiering.

Vid sidan om denna översyn, som syftar till att ta med projekt av gemensamt intresse för anslutningsländerna i riktlinjerna, är det nödvändigt att göra en liknande insats för **grannländerna**. I sitt meddelande om energipolitiken och EU:s grannländer¹ tar kommissionen upp denna fråga och föreslår konkreta åtgärder och projekt för att få med dem i TEN-riktlinjerna. Det stegvisa förverkligandet av en verklig europeisk el- och gasmarknad, med fler än 35 länder och en befolkning på över 600 miljoner invånare, bör vara ett klart mål för Europeiska unionen på medellång sikt. Marknaden bör upprättas på grundval av gemensamma standarder för marknadens öppnande, miljöskydd och säkerhet.

Kommissionen antog 2001 ett meddelande om den europeiska energiinfrastrukturen². Om en utvidgad europeisk el- och gasmarknad verkligen skall fungera, räcker det inte att tillämpa gemensamma regler och standarder. Det måste också finnas en lämplig infrastruktur som sammankopplar medlemsstaterna. I 2001 års meddelande föreslogs en rad åtgärder, bland annat ett sammankopplingsmål på 10 % för el och prioriterad finansiering inom ramen för de transeuropeiska energinäten av vissa projekt som förklarats vara prioriterade projekt av europeiskt intresse.

Vid sitt möte i Barcelona välkomnade rådet meddelandet och ställde sig särskilt bakom målet på 10 %. Kommissionen föreslog också att man för prioriterade projekt skulle öka det aktuella taket för bidrag till utvecklingsfasen av projekt från 10 till 20 %. Denna fråga diskuteras fortfarande i rådet.

Det måste byggas ny infrastruktur för att en utvidgad europeisk marknad verkligen skall fungera och för att trygga EU:s framtida **gasförsörjning**. För detta krävs ett nära samarbete mellan gemenskapen och försörjnings- och transitländerna. I detta sammanhang är EU:s ekonomiska och politiska åtaganden när det gäller att utveckla, trygga och diversifiera gemenskapens gasförsörjning av avgörande betydelse.

Gas transporteras till Europa ofta över stora avstånd. Bland gasledningarna kan man allt tydligare urskilja två olika kategorier: dels försörjningsledningar som leder gas till EU, dels inhemska ledningar för transport av importerad gas inom EU. På grund av den markanta efterfrågeökningen när det gäller gas finns det ett konstant behov av nya försörjningsledningar. Fram till dags dato har dessa inhemska nät inte samordnats eller

¹ KOM(2003) 262, 13.5.2003.

² KOM(2001) 775, 20.12.2001.

optimerats i någon större utsträckning. I och med anslutningen och fullbordandet av den inre gasmarknaden kan de sammanflätade gasnäten inom EU användas på ett mer flexibelt sätt. Det kommer dock fortfarande att krävas investeringar i inhemska gasledningar i EU.

Kontroll av kritiska energiinfrastrukturer är i sin tur starkt beroende av säkerheten och pålitligheten hos de övervakande och kontrollerande ICT infrastrukturerna.

När det gäller **prioriterade projekt**, bör kommissionen ha möjlighet att dels utse en **samordnare** för en prioriterad förbindelse eller ett prioriterat projekt, dels förklara att ett gränsöverskridande prioriterat projekt är ett **projekt av europeiskt intresse**. Dessa nya instrument är nödvändiga för att påskynda utarbetandet av projekt och underlätta tillståndsförfarandena.

Vidare bör beslut 96/391/EC om en gynnsammare situation för utbyggnad av transeuropeiska energinät införlivas med det här beslutet, eftersom båda besluten innehåller riktlinjer för samma nät.

2. ANSLUTNINGSLÄNDER / KANDIDATLÄNDER

A. Central- och Östeuropa

El

När det gäller elsammankoppling har EU redan lång erfarenhet av förbindelser med de central- och östeuropeiska länderna. Under 1980-talet använde man back-to-back-strömriktarstationer för att skapa förbindelser med det östeuropeiska systemet. 1995 flyttades UCTE-systemets³ synkroniseringsgräns till Polens och Slovakien östra gränser så att även Tjeckien, Ungern och Slovenien införlivades.

Elmarknaden i de central- och östeuropeiska länderna (Polen, Tjeckien, Slovakien, Ungern och Slovenien) utvecklas snabbt. Efter 1990-talets omvälvningar minskade elförbrukningen i Östeuropa men förväntas öka igen i framtiden. Polen och Tjeckien exporterar redan sedan en tid tillbaka el till Tyskland och Italien (genom Slovenien), vilket möjliggjordes genom UCTE- och CENTREL⁴-nätens synkronisering 1995. Kapaciteten hos sammanlänkningarna med Tyskland och Italien är för närvarande uttömd. Det betyder att utan kapacitetsökning kan en fullständig integration av de central- och östeuropeiska länderna i den inre elmarknaden bara marginellt öka flödena i dessa sammanlänknings.

Ökad kapacitet eller nya sammanlänknings mellan Tyskland och Polen/Tjeckien inverkar också avsevärt på det inhemska tyska nätet. Ökad vindkraftskapacitet i Nordtyskland måste delvis överföras söderut via samma förbindelser som används för import från Polen och Tjeckien.

Även Österrikes överföringskapacitet är relativt svag på grund av förhållandena i Alperna och ett stort lokalt motstånd mot nya överföringsledningar. Detta har också hindrat byggandet av nya sammanlänknings till grannländerna. Det finns därför risk för överbelastning av landets inhemska nät.

³ UCTE = *Union pour la Coordination du Transport de l'Electricité*.

⁴ CENTREL = regional grupp av systemansvariga för överföringssystemet från Tjeckien, Polen, Slovakien och Ungern.

Gas

De stora försörjningsledningarna från Ryssland till Europa går genom en rad anslutningsländer (framför allt Polen, Slovakien och Tjeckien). Det sammanflätade europeiska gasnätet sträcker sig till dessa transitländer. När dessa länder nu fullt ut integreras i den inre gasmarknaden, kan nätet bedrivas mer effektivt. Behovet av förstärkningar i nätets sammanflätade del kräver en noggrann analys med hänsyn till det nya marknadsläget.

B. De baltiska staterna

El

De baltiska staterna (Estland, Lettland och Litauen) är anslutna till Rysslands elnät och varken sammankopplade med EU:s medlemsstater eller anslutningsländerna. De baltiska staterna har enats om att skapa en gemensam baltisk elmarknad (*Common Baltic Electricity Market*, CBEM). Tester som genomförts visar att det skulle vara tekniskt möjligt att skilja det baltiska elsystemet från det ryska och göra det oberoende. I dagsläget är detta dock inte ekonomiskt genomförbart, eftersom det skulle kräva avsevärda kontrollresurser och reservkapaciteter som för närvarande tillhandahålls av det ryska systemet.

Framtida beslut om en möjlig sammankoppling av EU:s och Rysslands elsystem ska beakta den utvidgade unionens intressen fullt ut, i synnerhet de baltiska staternas intressen. De baltiska staterna förbereder sig för att integreras i den inre elmarknaden. Längst har man kommit med två projekt: undervattenskabeln mellan Estland och Finland (Estlink) och förbindelsen mellan Litauen och Polen [villkoren framgår av en genomförbarhetsstudie som nyligen gjorts av Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD)].

Gas

De baltiska staterna har för närvarande egentligen bara en enda leverantör, nämligen Ryssland. Möjligheten att lägga en gasledning från Danmark genom Polen för att leda fram gas från Nordsjön har undersökts som ett alternativ.

Lettland har stora lagringsresurser för gas. Dessa skulle kunna utnyttjas av samtliga baltiska stater och har därför strategisk betydelse för gasförsörjningen i hela området. Litauen avser att bygga lagringskapacitet för gas för att säkra den nationella försörjningen. Avtal om kapacitet från de lettiska lagren skulle kunna vara ett alternativ.

De stora gasledningarna från Ryssland till Centraleuropa går inte genom de baltiska staterna. Nya gasledningsprojekt kan komma att påverka försörjningsläget i Baltikum. Det så kallade North Transgas-projektet, som avser en gasledning från St. Petersburg till Tyskland, omfattar eventuella grenledningar till de baltiska staterna. Om denna gasledning kopplas till nordvästra Europas gasresurser, skulle den genom omvänt flöde kunna fungera som en andra källa. Dessutom kan ökad gastransit genom de baltiska staterna och uppgraderingen av Yamal-gasledningen ge samverkansvinster.

C. Öarna: Cypern – Malta

Cyperns och Maltas elnät är inte anslutna till fastlandets system.

Naturgas finns varken på Cypern eller på Malta. Det finns dock planer på att införa naturgas i båda dessa anslutningsländer.

För att försörja Cypern med gas måste man investera i en terminal för mottagande av flytande naturgas (LNG) eller i en förbindelse med den arabiska gasledningen.

Två projekt har hittills varit aktuella för Maltas del: en reserverad gasledning från Sicilien eller en förbindelse med gasledningen mellan Libyen och Italien.

3. SYDÖSTRA EUROPA

Enligt meddelandet om energipolitiken och EU:s grannländer är följande projekt viktigast och bör under de kommande åren få gemenskapens politiska och eventuellt också ekonomiska stöd för att man skall uppnå målen med att skapa en regional elmarknad och trygga gasförsörjningen:

Elprojekt som syftar till att integrera sydöstra Europa i den europeiska inre marknaden:

- Adriatiska ledningen genom transformatorstationen i Mostar (Bosnien-Hercegovina) och genom Elbasan (Albanien).
- En andra ledning genom transformatorstationen i Ernestinovo (Kroatien).

Gasprojekt som syftar till att förbättra försörjningstryggheten i Europa:

- Gasledningen Turkiet–Grekland–Italien: sammankoppling via sydöstra Europa för att leda gas från Kaspiska havet och Iran till marknaderna i det utvidgade EU och staterna på Balkanhalvön. Genom omvänt flöde från Italien till Grekland kan staterna på Balkanhalvön dessutom försörjas med gas från Nordafrika.
- Gasledningen Turkiet – Bulgarien – Rumänien – Ungern – Österrike.

4. MEDELHAVSLÄNDERNA

Enligt meddelandet om energipolitiken och EU:s grannländer är följande projekt viktigast och bör under de kommande åren få gemenskapens politiska och eventuellt också ekonomiska stöd för att man skall uppnå målen med att skapa en regional elmarknad och trygga gasförsörjningen:

Elprojekt som syftar till att integrera Medelhavsländerna i den europeiska inre marknaden:

- Förstärkning av kapaciteten mellan Marocko och Spanien.
- Förbindelsen mellan Grekland och Turkiet.
- Förbindelsen mellan Algeriet och Spanien.
- Förbindelsen mellan Italien och Tunisien.
- Förbindelsen mellan Italien och Libyen.

Gasprojekt som syftar till att förbättra försörjningstryggheten i Europa:

- Försörjning av Spanien och Frankrike från Algeriet (Medgaz-ledningen),

- Gasledning från Algeriet genom Sardinien och eventuellt genom Korsika till Italien och Frankrike.
- Östra Medelhavsringen med sex avsnitt: Egypten–Libyen, Egypten–Jordanien, Syrien, Libanon, Cypern, Turkiet.
- LNG-exportterminal i Egypten för försörjning av det utvidgade EU.

5. RYSSLAND

Enligt meddelandet om energipolitiken och EU:s grannländer är följande projekt viktigast och bör under de kommande åren få gemenskapens politiska och eventuellt också ekonomiska stöd för att man skall uppnå målen med att integrera Ryssland i den inre elmarknaden och trygga gasförsörjningen:

Elprojekt som syftar till att integrera Ryssland och andra europeiska OSS-länder i den europeiska inre marknaden:

- För sammankopplingen mellan EU:s och Rysslands elsystem finns två alternativ, nämligen icke-synkron och synkron förbindelse. En icke-synkron förbindelse, som ger större kontroll över flödena, möjliggör en stegvis ökning av kapaciteten utan större ändringar i något av nätens kontrollsystem. Själva sammankopplingsutrustningen är dock relativt dyr. Med en synkron förbindelse blir det svårare att harmonisera drifts- och säkerhetsstandarderna än med en icke-synkron förbindelse. Med en synkron förbindelse kan man dock skapa avsevärt mycket större sammankopplingskapacitet. En förutsättning för sammankopplingen mellan EU:s och grannländernas elnät är att miljöskydds- och kärnsäkerhetskraven är uppfyllda och att ingenting äventyrar de båda nätens och elsystemens säkerhet och tillförlitlighet⁵. Tillsynsmyndigheterna inom energiområdet höll 2003 en konferens i Moskva, och Eurelectric och den ryska eloperatören har tillsatt en arbetsgrupp som skall fortsätta undersöka hur systemen kan sammankopplas.

Gasprojekt som syftar till att förbättra försörjningstryggheten i Europa:

- Det norra transeuropeiska gasledningsprojektet med en längd på runt 1 295 km för transport av rysk gas från ryska kusten norr om St. Petersburg via Östersjöns botten till norra Tyskland och sedan vidare genom Nederländerna till Förenade kungariket. Ledningen kommer att matas med gas från de nya Shtokman-fältet, när detta väl har exploaterats.
- Ett andra gasledningsnät mellan Yamal och Europa genom Vitryssland och Polen parallellt med det första.

⁵ Tänkbar är också en kombinerad förbindelse mellan EU:s och Rysslands elsystem, där man börjar med ett begränsat men stadigt ökande antal icke-synkrona förbindelser (back-to-back-strömriktarstationer som omvandlar likström till växelström och vice versa, samt, för längre transportsträckor, likströmsledningar) utökad med synkrona förbindelser när drifts- och säkerhetskraven är uppfyllda.

6. UKRAINA OCH VITRYSSLAND

Det ryska elsystemet är synkront anslutet till övriga OSS-länders nät. En sammankoppling med Ryssland, och en överenskommelse om ovannämnda handels-, miljö- och säkerhetsfrågor, skulle kunna utgöra en god grund för liknande projekt med övriga OSS-länder, särskilt Ukraina och Vitryssland, förutsatt att dessa länder uppfyller miljöskydds- och kärnsäkerhetskraven.

En ökning av den samlade produktiviteten, säkerheten och tillförlitligheten hos de ukrainska transitgasnäten är viktig både för Ukraina och för EU:s försörjningstrygghet och bör därför kunna få stöd inom ramen för mekanismen för de transeuropeiska näten.

7. FINANSIERING

Nya gasledningar som byggs för att tillgodose gemenskapens framtida behov kommer med nödvändighet att komma från eller gå igenom områden där en försäkring mot politiska risker är en förutsättning för att man skall kunna locka till sig medel. Sådana försäkringar kan vara dyra. Gemenskapsbidrag till sådana kostnader, för projekt av klart intresse för EU, kan fungera som verkliga katalysatorer och incitament till nätens utveckling. Riktlinjerna för de transeuropeiska energinäten bör därför ses över för att göra alla därmed sammanhängande projekt stödberättigade. För projekten i fråga bör det vara möjligt att få bidrag till försäkringskostnaderna inom ramen för gemenskapens förordning om finansiellt stöd till TEN-projekt (förordning (EG) nr 2236/95), en möjlighet som vid behov bör utnyttjas full ut.

8. YTTERLIGARE STÖD TILL PRIORITERADE PROJEKT

När det gäller mekanismerna för att underlätta framtagandet och genomförandet av prioriterade projekt föreslås i riktlinjerna för de transeuropeiska energinäten ytterligare två instrument, enligt vilka kommissionen skall kunna

- i) ge gränsöverskridande prioriterade projekt högsta prioritet genom att förklara att de är projekt av europeiskt intresse med väsentlig effekt på de berörda näten,
- ii) utse en samordnare för en viss prioriterad förbindelse eller ett enskilt prioriterat projekt.

Dessa nya instrument föreslås för att lösa problemen med avvikande tidsplanering och olika prioriteringar och metoder för analys av gränsöverskridande projekt.

9. FÖRKLARING OM ATT PROJEKT ÄR AV EUROPEISKT INTRESSE

De bristande framstegen med en rad prioriterade energiinfrastrukturprojekt hänger ihop med hinder i tillståndsförfarandena för projektens sträckning och miljökonsekvensbeskrivningar. Byggandet av välbehövlig överföringsinfrastruktur i elsektorn försenas avsevärt på grund av allmänhetens ökande motstånd mot högspänningsledningar ovan mark och transformatorstationer. För närvarande tar ett tillståndsförfarande, inklusive miljökonsekvensbeskrivning (MKB) och beviljande av licens, mellan fem och tio år. Till följd av det ökande offentliga och politiska intresset för projekten finns det risk att förfarandena blir ännu mer utdragna.

De olika ländernas tillståndsförfaranden kan vara mycket olika och komplicerade på grund av olika arbetssätt, exempelvis när det gäller miljökonsekvensbeskrivningar, offentligt samråd, ersättning till markägare, vägrätt, speciallösningar (kompakt utformning osv.). Tillståndsförfarandenas olika steg, deras status och framskridande kan bara illustreras med hjälp av tämligen sammansatta logistiska flödesdiagram.

När flera medlemsstater berörs av gränsöverskridande projekt av överordnat europeiskt intresse, är det därför nödvändigt att sörja för enhetliga tillståndsförfaranden. För att lösa problemet införs i detta beslut möjligheten att förklara att projekt är av europeiskt intresse.

Det krävs också insatser för att se till att gemenskapen verkligen omsätter sina prioriteringar i praktiken genom att använda sina finansiella instrument. Projekten i fråga måste givetvis prioriteras när det beviljas stöd till transeuropeiska nät inom ramen för bland annat strukturfonderna och föranslutningsinstrumenten, med uppfyllande av varje instruments särskilda regler och kriterier. Det parallella förslaget om ändring av förordning nr 2236/95 avseende finansiellt stöd till TEN-projekt banar väg för samfinansiering från gemenskapen av prioriterade projekt, inklusive projektens gränsöverskridande avsnitt, med upp till 20 % av projektkostnaderna.

Det bör införas en mekanism som sporrar till att hålla överenskomna tidsplaner, eftersom förseningar eller avbrutna arbeten får så stora negativa effekter för gemenskapen ekonomiska intressen och för lönsamheten på andra medlemsstaters insatser inom ramen för samma förbindelse. Om ett projekt är mycket försenat och det inte finns hopp om att det kommer att slutföras, skall kommissionen därför enligt detta beslut kunna återkalla sin förklaring om att projektet är av europeiskt intresse efter att ha hört de berörda medlemsstaternas synpunkter på skälen till förseningarna.

10. EUROPEISK SAMORDNARE FÖR SÄRSKILDA PROJEKT

Det bör vara möjligt att under ett projekts löptid tillsätta en samordningsgrupp, där även gemenskapen skulle medverka, för att underlätta framtagandet och genomförandet av vissa projekt som förklarats vara av europeiskt intresse, eller av projektgrupper som berör en prioriterad förbindelse. Beslut om en sådan samordning måste fattas från fall till fall i samarbete med de berörda medlemsstaterna.

Enligt artikel 155 i EG-fördraget får kommissionen ta lämpliga initiativ för att främja samordningen mellan medlemsstaterna. Kommissionen bör därför bemyndigas att i samförstånd med de berörda medlemsstaterna utse en person som skall ha ansvar för denna samordning.

Efter att ha fått ansvar för ett projekt eller en projektgrupp är det tänkt att en sådan europeisk samordnare skall uppmuntra samarbete med användare och operatörer, göra reklam för projektet bland privata investerare och finansiella institut, inklusive gemenskapen, sörja för den övervakning som krävs för att gemenskapen skall kunna underrättas om framstegen och för att man skall kunna lösa eventuella problem. Den europeiska samordnaren handlar i kommissionens namn och för kommissionens räkning.

Den europeiska samordnaren utses genom ett beslut av kommissionen efter samråd med de berörda medlemsstaterna. Närmare uppgifter om vad samordnaren förväntas göra kommer att anges i de enskilda besluten. Besluten kommer att fattas från fall till fall, och arrangemangen kommer därför att variera beroende på omständigheterna. Utnämmandet av en samordnare är

bara en möjlighet och begränsat till vissa projekt eller projektgrupper, beroende på de aktuella samordningsproblemen.

11. FÖRENKLING AV LAGSTIFTNINGEN

Sedan de antogs 1996 har riktlinjerna för de transeuropeiska energinäten varit uppdelade på två beslut, nämligen ett som fattats av rådet och Europaparlamentet (beslut nr 1254/96/EG, upphävt genom beslut nr 1229/2003/EG) och ett som fattats av rådet (beslut nr 96/391/EG). Skälen till denna splittring föreligger inte längre, eftersom TEN-frågorna numera omfattas av medbeslutandeförfarandet. Från början var det däremot bara fastställandet av projekt av gemensamt intresse som krävde ett medbeslutandeförfarande.

För riktlinjerna räcker det nu med ett enda beslut som införlivar rådets beslut nr 96/391/EG av den 28 mars 1996 om fastställandet av en serie åtgärder för att skapa en gynnsammare situation för utbyggnad av transeuropeiska nät inom energisektorn.

12. ÖVERBLICK ÖVER FÖRVÄNTADE EFFEKTER

Under perioden 2007–2013 förväntas de nödvändiga investeringarna i byggandet av prioriterade projekt i el- och gasnäten uppgå till runt 28 miljarder euro (20 miljarder i EU, 8 miljarder i tredje land). Ytterligare medel kommer att krävas för slutförandet av de övriga projekten av gemensamt intresse. Medlen kommer i första hand att tillhandahållas av energinätens operatörer och andra privata investerare och, i förekommande fall, genom Europeiska gemenskapens stöd- och låneinstrument.

Enligt en inledande undersökning av de prioriterade projekt och de övriga projekt av gemensamt intresse som omfattas av detta förslag kommer investeringarna också att leda till socioekonomiska vinster i form av kontinuitet och försörjningstrygghet, lägre kostnader (på grund av ökad konkurrens), regional utveckling, integration av anslutningsländerna och andra grannländer (sammanhållning i en större europeisk kontext) och miljöskydd (på grund av ökad användning av naturgas som primärbränsle). Med tanke på investeringarnas långa livstid (mellan 20 och 40 år när det gäller energinät) kommer dessa vinster att finnas kvar under många år och innebära stora fördelar för Europas ekonomi och samhälle.

Kommissionen har offentliggjort uttömmande information och uppgifter om den planerade omarbetningen av riktlinjerna för de transeuropeiska energinäten och har uppmanat berörda parter att inkomma med synpunkter.

Utöver yttrandet från energi- och transportforumets infrastrukturarbetsgrupp av den 8 september 2003 (till förmån för anslutningsländernas integration i riktlinjerna för de transeuropeiska energinäten), och en begäran från rådet för europeiska kemiindustriefederationen CEFIC [om att TEN-åtgärderna bör ta hänsyn till behovet av ledningsnät för överföring av olefiniska gaser (oljeprodukter)] har kommissionen fått 17 bidrag från systemansvariga för elöverföringssystem, europeiska organisationer (elöverföring, gas och oljeföretag), energiföretag, regionala och lokala myndigheter samt miljögrupper.

Sammanfattningsvis uttrycks i synpunkterna starkt stöd för följande:

- Försörjningstrygghet anses vara den viktigaste frågan. Projekt som bidrar till försörjningstrygghet bör därför vara viktigast.

- Projekt som förklarats vara av gemensamt europeiskt intresse bör också högprioriteras på nationell nivå. Det krävs ökad kontroll av och ökat stöd till sådana projekten så att de verkligen slutförs.
- Det finns ett stort behov av att påskynda tillståndsförfarandet för gränsöverskridande projekt och att initiera ett enda tillståndsförfarande för transeuropeiska energiprojekt av europeiskt intresse.
- Regelverket måste vara stabilt och klart. Det krävs bra regler okontroversiella kriterier som minimerar riskerna för investerarna.

I bidragen från regionala och lokala myndigheter och från miljögrupper uttalade man sig med eftertryck mot verkställandet av ett enda prioriterat elsammankopplingsprojekt med hänvisning till olika energiprioriteringar på regional nivå och riskerna för hälsa, ekonomi och annan verksamhet i området.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om riktlinjer för transeuropeiska energinät och om upphävande av besluten nr 96/391/EG och nr 1229/2003/EG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 156 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande³,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget⁴, och

av följande skäl:

- (1) Sedan Europaparlamentet och rådet antog sitt beslut nr 1229/2003/EG av den 26 juni 2003 om en serie riktlinjer för transeuropeiska energinät och om upphävande av beslut nr 1254/96/EG⁵ har det blivit nödvändigt att fullt ut integrera de anslutande länderna i dessa riktlinjer och att vid behov ytterligare anpassa riktlinjerna till Europeiska unionens nya närhetspolitik.
- (2) Prioriteringarna för de transeuropeiska energinäten beror på att de inre energimarknaderna har blivit öppnare och mer konkurrenspräglade till följd av genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/54/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 96/92/EG⁶ och av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 98/30/EG⁷. Prioriteringarna ligger i linje med slutsatserna från Europeiska rådets möte i Stockholm i mars 2001 beträffande utvecklingen av den infrastruktur som krävs för en fungerande energimarknad. En särskild ansträngning bör göras för att nå målet att öka användningen av förnybara energikällor vilket bidrar

1

2 EUT C, , s. .

3 EUT C, , s. .

4 EUT C, , s. .

5 EUT L 176, 15.7.2003, s. 11.

6 EUT L 176, 15.7.2003, s. 37.

7 EUT L 176, 15.7.2003, s. 57.

till politiken om en hållbar utveckling. Detta får dock inte störa marknadens normala jämvikt på ett orimligt sätt.

- (3) Byggnad och underhåll av infrastruktur för energi bör i regel omfattas av marknadsprinciper. Detta ligger också i linje med de gemensamma reglerna för fullbordandet av den inre marknaden för energi och med de gemensamma konkurrensreglerna, som syftar till skapandet av en mer öppen och konkurrensutsatt inre energimarknad. Ekonomiskt stöd från gemenskapen för anläggande och underhåll bör därför även fortsättningsvis endast beviljas i undantagsfall. Sådana undantag bör vara välmotiverade.
- (4) Energiinfrastruktur bör byggas och underhållas så att den inre marknaden för energi fungerar väl, med hänsyn tagen till strategiska kriterier och i förekommande fall behovet av allmänna tjänster.
- (5) Prioriteringarna för de transeuropeiska energinäten är också ett resultat av energinätens ökande betydelse för tryggheten och diversifieringen av gemenskapens energiförsörjning, integreringen av de anslutande ländernas energinät och säkerställandet av att energinäten i gemenskapen och grannländerna samordnas. Europeiska unionens grannländer spelar nämligen en viktig roll i unionens energipolitik. De tillgodoser en stor del av EU:s naturgasbehov, är viktiga partner när det gäller transit av primär energi till EU och kommer att bli allt viktigare aktörer på gemenskapens interna gas- och elmarknader.
- (6) Det är nödvändigt att bland de transeuropeiska energinäten föra fram prioriterade projekt som är särskilt viktiga för en välfungerande inre energimarknad eller försörjningstryggheten på energiområdet. Dessutom måste de mest högprioriterade projekten förklaras vara projekt av europeiskt intresse och vid behov samordnas bättre.
- (7) Förfarandet för att identifiera projekt av gemensamt intresse inom ramen för de transeuropeiska energinäten bör säkerställa en harmonisk tillämpning av rådets förordning (EG) nr 2236/95 av den 18 september 1995 om allmänna regler för gemenskapens finansiella stöd på området för transeuropeiska nät⁸. I det förfarandet bör man skilja på två nivåer, nämligen en första nivå där man tar fram ett begränsat antal kriterier för identifiering av projekt, och en andra nivå där man ingående beskriver projekten med hjälp av så kallade specifikationer.
- (8) Eftersom projektens specifikationer kan komma att ändras, bör de endast betraktas som vägledande. Kommissionen bör därför vara bemyndigad att uppdatera dem. Eftersom projekten kan få betydande politiska och ekonomiska konsekvenser, är det viktigt att skapa en lämplig jämvikt mellan rättslig kontroll, å ena sidan, och flexibilitet vid fastställandet av vilka projekt som kan komma i fråga för gemenskapsstöd, å andra sidan.
- (9) Det bör vara möjligt att under ett projekts löptid tillsätta en samordningsgrupp, där även gemenskapen skulle medverka, för att underlätta framtagandet och genomförandet av vissa prioriterade projekt, delar av prioriterade projekt eller grupper av prioriterade projekt. Kommissionen bör därför bemyndigas att för sådana projekt utse en europeisk samordnare som uppmuntrar samarbete med användare och

⁸ EGT L 228, 23.9.1995, s. 1, ändrad genom förordning (EG) nr 1655/1999 (EGT L 197, 29.7.1999, s. 1).

operatörer och som sörjer för den övervakning som krävs för att gemenskapen skall kunna underrättas om framstegen.

- (10) Man bör skapa bättre förutsättningar för utvecklingen av transeuropeiska energinät, främst genom att stimulera tekniskt samarbete mellan organen med ansvar för näten, genom att underlätta medlemsstaternas tillståndsförfaranden för nätprojekt, så att handläggningstiden blir kortare, och genom att vid behov mobilisera gemenskapens fonder, instrument och ekonomiska program för nätprojekt.
- (11) Projekt av gemensamt intresse, de därtill hörande specifikationerna och prioriterade projekt bör identifieras utan att detta påverkar miljökonsekvensbeskrivningarna av projekt, planer eller program.
- (12) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta beslut bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁹.
- (13) Kommissionen bör utarbeta en periodisk rapport om beslutets genomförande.
- (14) Rådets beslut 96/391/EG av den 28 mars 1996 om fastställandet av en serie åtgärder för att skapa en gynnsammare situation för utbyggnad av transeuropeiska nät inom energisektorn och beslut nr 1229/2003/EG bör upphävas, eftersom de har samma syfte och tillämpningsområde som det här beslutet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I detta beslut definieras särdragen av och räckvidden för gemenskapens riktlinjer för transeuropeiska energinät. I detta beslut fastställs en serie riktlinjer som omfattar såväl mål och prioriteringar som huvudlinjer för gemenskapens åtgärder för transeuropeiska energinät. Riktlinjerna anger vilka projekt som är av gemensamt intresse, även sådana som är prioriterade, i fråga om de transeuropeiska näten för el och gas.

Artikel 2

Räckvidd

Detta beslut omfattar följande:

- 1) När det gäller elnät:
 - a) Samtliga högspänningsledningar, med undantag för sådana som ingår i distributionsnäten, samt undervattenskablar, förutsatt att denna infrastruktur används för interregionala eller internationella överföringar/sammankopplingar.

⁹ EGT L 184, 17.7.1998, s. 23.

- b) All utrustning och alla installationer som krävs för att systemet i fråga skall fungera väl, inbegripet system för skydd, övervakning och kontroll.
- 2) För gasnäten (som transporterar naturgas eller olefiniska gaser):
- a) Högtrycksgasledningar, med undantag för sådana som ingår i distributionsnäten, som möjliggör försörjning av gemenskapens regioner från interna och externa källor.
 - b) Lagringsutrymmen under jord som är anslutna till dessa högtrycksgasledningar.
 - c) Anordningar för mottagning, lagring och återförgasning av flytande naturgas (LNG) samt LNG-tankfartyg, motsvarande de volymer som skall levereras.
 - d) All utrustning och alla installationer som krävs för att systemet i fråga skall fungera väl, inbegripet system för skydd, övervakning och kontroll.

Artikel 3

Mål

Gemenskapen skall främja sammankoppling, driftskompatibilitet och utveckling av transeuropeiska energinät samt tillgång till sådana nät, i enlighet med gällande gemenskapslagstiftning, genom att

- a) verka för en effektivt fungerande inre marknad i allmänhet och den inre energimarknaden i synnerhet, samtidigt som såväl rationell och proportionerlig produktion, transport, distribution och användning av energiresurser som utnyttjandet och anslutning av förnybara energikällor främjas, i syfte att minska konsumenternas energikostnader och bidra till diversifieringen av energikällorna,
- b) underlätta utvecklingen och minska isoleringen av gemenskapens mindre gynnade regioner och öregioner och därigenom bidra till att stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen,
- c) öka tryggheten i energiförsörjningen, bland annat genom att stärka energisamarbetet med tredje land i alla berörda parter intresse, inte minst inom ramen för Energistadgefördraget och de samarbetsavtal som gemenskapen har ingått,
- d) bidra till hållbar utveckling och förbättrat miljöskydd, bland annat genom att minska de miljörisker som är förknippade med transport och överföring av energi.

Artikel 4

Prioriterade insatser

Gemenskapens prioriterade insatser för transeuropeiska energinät skall vara förenliga med en hållbar utveckling och skall omfatta följande:

- 1) För både el- och gasnät:

- a) Anpassning och utveckling av energinäten till stöd för den inre energimarknadens funktion och särskilt en lösning på problem med flaskhalsar (inte mellan länder), överbelastning och felande länkar, och med hänsyn till de behov som uppstår genom den inre marknaden för el och naturgas och Europeiska unionens utvidgning.
 - b) Upprättande av energinät på öar, i isolerade områden, randområden och de yttersta randområdena, samtidigt som en diversifiering av energikällorna och användning av förnybara energikällor främjas, samt vid behov anslutning av sådana nät.
- 2) För elnät:
- a) Anpassning och utveckling av nät för att underlätta integrering/anslutning av förnybar energiproduktion,
 - b) Driftskompatibiliteten mellan gemenskapens elnät och de anslutande ländernas elnät och elnäten i andra länder i Europa och i Medelhavs- och Svartahavsområdet.
- 3) För gasnät:
- a) Utveckling av naturgasnät i syfte att möta gemenskapens behov av naturgas och kontrollera dess system för naturgasförsörjning.
 - b) Säkerställande av driftskompatibiliteten mellan gemenskapens gasnät med dem i andra europeiska länder, i Medelhavs- och Svartahavsområdet och vid Kaspiska havet samt i Mellanöstern och Golfregionen, och diversifiering av naturgaskällor och försörjningsvägar.
 - c) Utveckling och integration av nät för olefiniska gaser för att möta gemenskapsindustrins behov av olefiniska gaser.

Artikel 5

Insatser

Huvudlinjerna för gemenskapens insatser för transeuropeiska energinät skall vara

- a) att identifiera projekt av gemensamt intresse, även prioriterade projekt,
- b) att skapa bättre förutsättningar för utvecklingen av transeuropeiska energinät.

Artikel 6

Kriterier för projekt av gemensamt intresse

1. Följande allmänna kriterier skall tillämpas när ett beslut fattas om identifiering, ändringar, specifikationer eller framställningar om uppdatering av projekt av gemensamt intresse:

- a) Projekten skall falla inom räckvidden för artikel 2.
- b) Projekten skall motsvara de mål och prioriterade åtgärder som anges i artiklarna 3 och 4.
- c) Projekten skall uppvisa potentiell ekonomisk bärkraft.

Bedömningen av den ekonomiska bärkraften skall grunda sig på en lönsamhetsanalys där det skall tas hänsyn till alla kostnader och intäkter, även på medellång och/eller lång sikt, i samband med miljöaspekterna, trygghet i energiförsörjningen och bidraget till ekonomisk och social sammanhållning. För projekt av gemensamt intresse som berör en medlemsstats territorium krävs denna medlemsstats godkännande.

2. Tilläggs-kriterier för identifiering av projekt av gemensamt intresse anges i bilaga II.

Ändringar av de tilläggs-kriterier för identifiering av projekt av gemensamt intresse som anges i bilaga II skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget.

3. Endast de projekt som förtecknas i bilaga III skall vara berättigade till gemenskapens finansiella stöd enligt förordning (EG) nr 2236/95. Projekten i fråga skall uppfylla kriterierna i punkt 1 och bilaga II.

4. De vägledande projektspecifikationerna, inklusive en detaljerad –vid behov också geografisk – beskrivning av projekten, återges i bilaga III. Specifikationerna skall uppdateras i enlighet med förfarandet i artikel 14.2. Uppdateringarna skall vara av teknisk art och begränsas till tekniska ändringar av projekt, modifiering av en del av den specificerade sträckningen eller en begränsad justering av projektets lokalisering.

5. Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som de finner nödvändiga för att underlätta och påskynda genomförandet av projekt av gemensamt intresse och minimera förseningarna, med beaktande av gemenskapslagstiftningen och internationella miljökonventioner. I synnerhet skall nödvändiga tillståndsförfaranden slutföras skyndsamt.

6. Om delar av projekt av gemensamt intresse är belägna inom tredje lands territorium, får kommissionen efter att ha hört berörda medlemsstater lägga fram förslag, i förekommande fall inom ramen för gemenskapens avtal med berört tredje land och, i fråga om tredje land som är part till Energistadgefördraget, i enlighet med det fördraget, för att få berört tredje land att erkänna projekten som projekt av ömsesidigt intresse och för att underlätta projektens genomförande.

Artikel 7

Prioriterade projekt

1. De projekt av gemensamt intresse som anges i bilaga I skall vara prioriterade i fråga om gemenskapens finansiella stöd enligt förordning (EG) nr 2236/95.

Ändringar i bilaga I skall beslutas i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget.

2. Berörda medlemsstater och kommissionen skall, var och en inom sitt behörighetsområde, sträva efter att främja genomförandet av de prioriterade projekten, särskilt i fråga om gränsöverskridande projekt.

3. Prioriterade projekt skall vara förenliga med en hållbar utveckling och uppfylla något av följande kriterier:

- a) De skall ha en väsentlig effekt på konkurrensen på den inre marknaden.
- b) De skall förbättra gemenskapens försörjningstrygghet.

Artikel 8

Projekt av europeiskt intresse

1. Ett urval av projekt utefter de prioriterade länkarna enligt artikel 7 som är av gränsöverskridande art eller som på ett betydande sätt påverkar den gränsöverskridande överföringens kapacitet förklaras härmed vara projekt av europeiskt intresse.

Sådana projekt anges i bilaga IV.

2. När en medlemsstat i enlighet med artikel 10 i rådets förordning (EG) nr 1164/94¹⁰ anmäler projekt inom ramen för sammanhållningsfonden, skall medlemsstaten på lämpligt sätt prioritera de projekt som förklarats vara av europeiskt intresse.

3. När en medlemsstat i enlighet med artikel 10 i rådets förordning (EG) nr 2236/95¹¹ anmäler projekt inom ramen för de transeuropeiska energinätens budget, skall medlemsstaten på lämpligt sätt prioritera de projekt som förklarats vara av europeiskt intresse.

4. När en medlemsstat i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1260/1999¹² anmäler projekt inom ramen för strukturfonderna, skall medlemsstaten på lämpligt sätt prioritera de projekt som förklarats vara av europeiskt intresse.

5. Kommissionen skall se till att de länder som omfattas av det strukturpolitiska föranslutningsinstrumentet på ett lämpligt sätt prioriterar de projekt som förklarats vara av europeiskt intresse, när de anmäler projekt i enlighet med artiklarna 2 och 7 i rådets förordning (EG) nr 1267/1999¹³.

6. Om inledandet av arbetet med ett projekt som förklarats vara av europeiskt intresse försenas eller allvarligt hotar att försenas, skall kommissionen uppmana den berörda medlemsstaten att inom tre månader ange skälen till förseningen.

Efter att ha tagit emot och granskat den berörda medlemsstatens svar kan kommissionen, med vederbörlig hänsyn till proportionalitetsprincipen, besluta att återkalla förklaringen om att projektet är av europeiskt intresse.

¹⁰ EGT L 130, 25.5.1994, s. 1.

¹¹ EGT L 228, 23.9.1995, s. 1.

¹² EGT L 161, 26.6.1999, s. 1.

¹³ EGT L 161, 26.6.1999, s. 73.

7. Fem år efter slutförandet av ett projekt eller avsnitt av ett projekt som förklarats vara av europeiskt intresse skall den berörda medlemsstaten göra en bedömning av projektets socioekonomiska verkningar och miljökonsekvenser, inklusive dess följder för handeln mellan medlemsstaterna, territoriell sammanhållning och hållbar utveckling.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om resultaten av denna bedömning.

8. Om ett projekt förklarats vara av europeiskt intresse, skall den berörda medlemsstaten, innan tillstånd för projektet beviljas, för varje projektavsnitt genomföra samordnade förfaranden för utvärdering och offentligt samråd.

9. Om ett projekt som förklarats vara av europeiskt intresse omfattar ett gränsöverskridande avsnitt som i tekniskt och finansiellt hänseende inte kan delas upp, skall de båda berörda medlemsstaterna, innan tillstånd för projektet beviljas, genomföra ett gränsöverskridande förfarande för utvärdering av det gränsöverskridande avsnittet och offentligt samråd.

10. De samordnade respektive gränsöverskridande förfarandena enligt punkterna 8 och 9 skall inte påverka skyldigheterna enligt gemenskapens miljöskyddslagstiftning, särskilt när det gäller miljökonsekvensbeskrivningar.

De berörda medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om att sådana samordnade eller gränsöverskridande förfaranden har inletts och informera om resultaten.

Artikel 9

Genomförande av projekt av europeiskt intresse

1. Projekt av europeiskt intresse skall genomföras snabbt.

Senast sex månader efter ikraftträdandet av detta beslut skall medlemsstaterna till kommissionen lämna en tidsplan för slutförandet av sådana projekt, med uppgift om

- a) det planerade byggnadslovsförfarandet för projektet,
- b) tidsplanen för genomförbarhetsstudier och utformningsfasen,
- c) byggandet av projektet,
- d) projektets idrifttagande.

2. Medlemsstaterna skall varje år till kommissionen rapportera om hur projekt enligt punkt 1 framskrider.

Om arbetet framskrider långsammare än vad som anges i den tidsplan som kommissionen har fått, skall medlemsstaterna lämna en reviderad plan till kommissionen.

3. Medlemsstaterna skall se till att tillståndsförfarandet för projekt av europeiskt intresse är effektivt och inte leder till onödiga förseningar.

Artikel 10

Europeisk samordnare

1. Efter att ha hört de berörda medlemsstaterna kan kommissionen utse en europeisk samordnare.

Samordnaren skall handla i kommissionens namn och för kommissionens räkning. Samordnarens uppdrag skall omfatta ett enda prioriterat projekt eller ett avsnitt av ett prioriterat projekt. Vid behov kan den europeiska samordnarens uppdrag utvidgas till att omfatta andra, därmed sammanhängande prioriterade projekt.

2. Den europeiska samordnaren skall utses på grundval av sina erfarenheter med de europeiska institutionerna och sin kunskap när det gäller teknisk, finansiell, socioekonomisk och miljörelaterad utvärdering av stora projekt.

3. I beslutet om den europeiska samordnarens utnämning skall det anges hur samordnaren skall utföra sina uppgifter.

4. Den europeiska samordnaren skall

- a) främja gemensamma metoder för projektutvärdering, ge projektföretagen råd om projektens finansiering, och vid behov yttra sig om frågor som gäller nätens drift,
- b) varje år till kommissionen lämna en rapport om hur det/de relevanta projektet/projekten framskrider, ändrade rättsliga förhållanden eller andra ändrade förutsättningar som kan komma att påverka projektets/projektens särdrag, samt svårigheter och hinder som kan leda till betydande förseningar,
- c) bidra till dialogen med operatörer, användare, regionala och lokala myndigheter och företrädare för det civila samhället i syfte att fördjupa de kunskaper om behovet av överföringstjänster, begränsningar och driftsparametrar som krävs för att optimera infrastrukturen i fråga.

5. De berörda medlemsstaterna skall samarbeta med den europeiska samordnaren och tillhandahålla samordnaren de uppgifter som krävs för utförandet av uppgifterna enligt punkt 4.

6. I samband med granskningen av ansökningar om gemenskapsmedel till projekt eller projektgrupper kan kommissionen inhämta ett yttrande från den europeiska samordnaren av projektet/projekten i fråga.

Artikel 11

Bättre förutsättningar

1. För att bidra till bättre förutsättningar för utvecklingen av transeuropeiska energinät och deras driftskompatibilitet fäster gemenskapen stor vikt vid följande åtgärder, som därför vid behov skall främjas:

- a) Tekniskt samarbete mellan organen med ansvar för de transeuropeiska energinäten, särskilt när det gäller störningsfri funktion av de förbindelser som avses i punkterna 1, 2 och 7 i bilaga II.
 - b) Underlättande av tillståndsförfarandena för projekt i transeuropeiska energinät i syfte att korta ner handläggningstiderna.
 - c) Bistånd till projekt av gemensamt intresse med hjälp av gemenskapens fonder, instrument och ekonomiska program för transeuropeiska energinät.
2. Kommissionen skall, i nära samarbete med de berörda medlemsstaterna, göra allt för att främja samordningen av åtgärderna enligt punkt 1.
 3. Beslut om de mått och steg som krävs för genomförandet av åtgärder enligt punkt 1 a och 1 b skall kommissionen fatta i enlighet med förfarandet i artikel 14.2.

Artikel 12

Följder för konkurrensen

Vid bedömningen av projekt skall följderna för konkurrensen beaktas. Privat finansiering eller finansiering genom berörda ekonomiska aktörer skall uppmuntras, med respekt för konkurrensbestämmelser och andra EU-regler. I enlighet med bestämmelserna i EG-fördraget skall all snedvridning av konkurrensen mellan marknadsaktörerna undvikas.

Artikel 13

Begränsningar

1. Detta beslut skall inte påverka en medlemsstats eller gemenskapens ekonomiska åtaganden.
2. Detta beslut skall inte påverka resultaten av miljökonsekvensbeskrivningar av projekt, planer eller program som definierar ramarna för framtida tillstånd för sådana projekt. Resultatet av miljökonsekvensbeskrivningar, om sådana krävs enligt den tillämpliga gemenskapslagstiftningen, kommer att beaktas innan det verkligen fattas beslut om projektens genomförande i enlighet med gemenskapslagstiftningen.

Artikel 14

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.
2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 15

Rapportering

Kommissionen skall vartannat år utarbeta en rapport om beslutets genomförande och överlämna rapporten till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén.

Kommissionen skall i sin rapport uppmärksamma genomförandet av de prioriterade projekt som rör gränsöverskridande förbindelser enligt punkterna 1, 2 och 7 i bilaga II, och de framsteg som gjorts vid genomförandet av dessa samt hur de har finansierats, särskilt när det gäller hur stor andel som består av gemenskapsmedel.

Artikel 16

Upphävande

Besluten nr 96/391/EG och nr 1229/2003/EG skall upphöra att gälla.

Artikel 17

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 18

Adressater

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

TRANSEUROPEISKA ENERGINÄT

Prioriterade projekt enligt artikel 7

ELNÄT

- EL.1 Frankrike – Belgien – Nederländerna – Tyskland:
Förstärkningar av elnäten för att åtgärda överbelastning i Benelux.
- EL.2 Italiens gränser mot Frankrike, Österrike, Slovenien och Schweiz:
Ökad sammankopplingskapacitet mellan elnäten.
- EL.3 Frankrike – Spanien – Portugal:
Ökad sammankopplingskapacitet mellan dessa länders elnät samt Iberiska halvöns elnät och utveckling av näten i öregioner.
- EL.4 Grekland – staterna på Balkanhalvön – UCTE-systemet:
Utveckling av elinfrastrukturen för att ansluta Grekland till UCTE-systemet och för att få sydöstra Europas elmarknad att fungera.
- EL.5 Förenade kungariket – Kontinentaleuropa och norra Europa:
Upprättande/ökning av sammankopplingskapacitet mellan elnäten och eventuell integrering av vindenergi genererad till havs.
- EL.6 Irland – Förenade kungariket:
Ökad samtrafikförmåga mellan elnäten och eventuell integrering av vindenergi genererad till havs.
- EL.7 Danmark – Tyskland – Östersjöregionen (inklusive Norge – Sverige – Finland – Danmark – Tyskland – Polen – de baltiska staterna – Ryssland):
Ökad samtrafikförmåga mellan elnäten och eventuell integrering av vindenergi genererad till havs.
- EL.8 Tyskland – Polen – Tjeckien – Slovakien – Österrike – Ungern – Slovenien:
Ökad sammankopplingskapacitet mellan elnäten.
- EL.9 Medlemsstaterna i Medelhavsområdet – Medelhavsringen:
Ökad sammankopplingskapacitet mellan medlemsstaterna i Medelhavsområdet och Marocko – Algeriet – Tunisien – Libyen – Egypten – länderna i Främre Orienten – Turkiet.

GASNÄT

- NG.1 Förenade kungariket – norra Kontinentaleuropa, inklusive Nederländerna, Danmark och Tyskland – Polen – Litauen – Lettland – Estland – Finland – Ryssland:
North Transgas-naturgasledningen och Yamal-Europa-naturgasledningen som förbinder några av de största gaskällorna i Europa, och som förbättrar driftskompatibiliteten mellan näten och ger tryggare energiförsörjning.
- NG.2 Algeriet – Spanien – Italien – Frankrike – norra Kontinentaleuropa:
Byggande av nya naturgasledningar från Algeriet till Spanien, Frankrike och Italien samt en ökning av transportkapaciteten hos näten i och mellan Spanien, Frankrike och Italien.
- NG.3 Länderna vid Kaspiska havet – Mellanöstern – Europeiska unionen:

Nya naturgasnät för ledningar till Europeiska unionen från nya gaskällor, inklusive naturgasledningarna mellan Turkiet och Grekland, Grekland och Italien samt Turkiet och Österrike.

- NG.4 LNG-terminaler i Belgien, Frankrike, Spanien, Portugal, Italien och Polen:
Diversifiering av försörjningskällor och inloppspunkter, även LNG-terminalernas förbindelser med överföringsnätet.
- NG.5 Lagringsutrymmen under jord för naturgas i Spanien, Portugal, Italien, Grekland och Östersjöområdet:
Ökning av kapaciteten i Spanien, Italien och Östersjöområdet och byggande av de första lagerutrymmena i Portugal och Grekland.
- NG.6 Medlemsstaterna i Medelhavsområdet – östra Medelhavsringen:
Upprättande och ökning av kapaciteten hos naturgasledningarna mellan medlemsstaterna i Medelhavsområdet och Libyen – Egypten – Jordanien – Syrien – Turkiet.

BILAGA II

TRANSEUROPEISKA ENERGINÄT

Tilläggskriterier för projekt av gemensamt intresse
enligt artikel 6.2

ELNÄT

1. Utbyggnad av elnäten på öar, i isolerade områden, randområden och i de yttre randområdena, varvid diversifiering av energikällorna och ökad användning av förnybara energikällor bör främjas, samt anslutning av elnäten i dessa områden när så är lämpligt.

- Irland – Förenade kungariket (Wales)
- Grekland (öarna)
- Italien (Sardinien) – Frankrike (Korsika) – Italien (fastlandet)
- Förbindelser i öregioner, inklusive förbindelser med fastlandet
- Förbindelser i Frankrikes, Spaniens och Portugals yttre randområden

2. Utbyggnad av de elförbindelser mellan medlemsstaterna som krävs för att den inre marknaden skall fungera väl och för att skapa tillförlitliga och driftsäkra elnät.

- Frankrike – Belgien – Nederländerna – Tyskland
- Frankrike – Tyskland
- Frankrike – Italien
- Frankrike – Spanien
- Portugal – Spanien
- Finland – Sverige
- Finland – Estland – Lettland – Litauen
- Österrike – Italien
- Italien – Slovenien
- Österrike – Italien – Slovenien – Ungern
- Tyskland – Polen
- Tyskland – Polen – Tjeckien – Slovakien – Ungern
- Polen – Litauen

- Irland – Förenade kungariket (Nordirland)
- Tyskland – Österrike
- Nederländerna– Förenade kungariket
- Tyskland – Danmark – Sverige
- Grekland – Italien

3. Utbyggnad av elförbindelser i medlemsstaterna när så krävs för att kapaciteten hos elförbindelserna mellan medlemsstaterna skall kunna utnyttjas, för att den inre elmarknaden skall fungera väl eller förnybara energikällor skall kunna anslutas.

- Samtliga medlemsstater

4. Utbyggnad av elförbindelser med icke-medlemsstater, särskilt med kandidatländerna, för att bidra till att skapa driftskompatibla, tillförlitliga och säkra elnät eller till elförsörjningen inom gemenskapen.

- Tyskland – Norge
- Nederländerna – Norge
- Sverige – Norge
- Förenade kungariket – Norge
- Östersjöringen: Tyskland – Polen – Vitryssland – Ryssland – Litauen – Lettland – Estland – Finland – Sverige – Norge – Danmark
- Norge – Sverige – Finland – Ryssland
- Medelhavsringen: Frankrike – Spanien – Marocko– Algeriet – Tunisien – Libyen – Egypten – länderna i Främre Orienten – Turkiet – Grekland – Italien
- Grekland – Turkiet
- Italien – Schweiz
- Grekland – länderna på Balkanhalvön
- Spanien – Marocko
- EU – länderna på Balkanhalvön – Vitryssland – Ryssland – Ukraina
- Svartahavsringen: Ryssland – Ukraina – Rumänien – Bulgarien – Turkiet – Georgien

5. Insatser för att förbättra funktionen hos de sammankopplade elnäten på den inre marknaden, särskilt för att identifiera flaskhalsar och felande länkar, utveckla lösningar för att behandla överbelastningsproblemet samt anpassa prognosmetoder och metoder för drift av elnäten.

- Identifiering av flaskhalsar och felande länkar, särskilt gränsöverskridande, inom elnätet.

- Utveckling av lösningar för styrning av flödet för att åtgärda problemet med överbelastning av elnäten.
- Nödvändig anpassning av prognosmetoderna och metoderna för drift av elnäten för att den inre marknaden skall fungera väl och för användning av en stor andel förnybara energikällor.

GASNÄT

6. Införande av naturgas i nya områden, i huvudsak öar, isolerade regioner, randområdena och de yttre randområdena, samt utveckling av naturgasnät i dessa områden.

- Förenade kungariket (Nordirland)
- Irland
- Spanien
- Portugal
- Grekland
- Sverige
- Danmark
- Italien (Sardinien)
- Frankrike (Korsika)
- Cypern
- Malta
- De yttre randområdena i Frankrike, Spanien och Portugal

7. Utbyggnad av de gasförbindelser som krävs för att möta den inre marknads behov eller för att öka försörjningstryggheten, inklusive anslutning av fristående naturgasnät.

- Irland – Förenade kungariket
- Frankrike – Spanien
- Frankrike – Schweiz
- Portugal – Spanien
- Österrike – Tyskland
- Österrike – Ungern
- Österrike – Ungern – Slovakien – Polen
- Österrike – Italien

- Grekland – övriga länder på Balkanhalvön
- Österrike – Ungern – Rumänien – Bulgarien – Grekland – Turkiet
- Frankrike – Italien
- Grekland – Italien
- Österrike – Tjeckien
- Tyskland – Tjeckien – Österrike – Italien
- Österrike – Slovenien – Kroatien
- Förenade kungariket – Nederländerna – Tyskland
- Tyskland – Polen
- Danmark – Förenade kungariket
- Danmark – Tyskland – Sverige

8. Ökad kapacitet för att ta emot flytande naturgas (LNG) och lagra naturgas i den omfattning som krävs för att tillgodose efterfrågan och reglera gastillförselsystem, samt diversifiera källor och tillförselvägar.

- Samtliga medlemsstater

9. Ökad naturgastransportkapacitet (gastillförselledningar) i den omfattning som krävs för att tillgodose efterfrågan och diversifiera försörjningen från interna och externa källor samt tillförselvägar.

- Nordiska gasnätet: Norge – Danmark – Tyskland – Sverige – Finland – Ryssland – de baltiska staterna – Polen
- Algeriet – Spanien – Frankrike
- Ryssland – Ukraina – EU
- Ryssland – Vitryssland – Ukraina – EU
- Ryssland – Vitryssland – EU
- Ryssland – Östersjön – Tyskland
- Libyen – Italien
- Tunisien – Libyen – Italien
- Länderna vid Kaspiska havet – EU
- Ryssland – Ukraina – Moldavien – Rumänien – Bulgarien – Grekland – övriga länder på Balkanhalvön

- Ryssland – Ukraina – Slovakien – Ungern – Slovenien – Italien
- Nederländerna – Tyskland – Schweiz – Italien
- Belgien – Frankrike – Schweiz – Italien
- Danmark – (Sverige) – Polen
- Norge – Ryssland – EU
- Irland
- Algeriet – Italien – Frankrike
- Mellanöstern – östra Medelhavsområdets gasring – EU

10. Insatser för att förbättra funktionen hos de sammankopplade naturgasnäten på den inre marknaden och i transitländerna, särskilt för att identifiera flaskhalsar och felande länkar, ta fram lösningar för överbelastningsproblemet och anpassa prognosmetoder och metoder för effektiv och säker drift av naturgasnäten.

- Identifiering av flaskhalsar och felande länkar, särskilt gränsöverskridande, inom naturgasnätet.
- Utveckling av lösningar för styrning av gasflödet för att åtgärda problemet med överbelastning av gasnäten.
- Sådan anpassning av prognosmetoderna och metoderna för drift av gasnäten som krävs för att den inre marknaden skall fungera väl.
- Ökning av den samlade produktiviteten, säkerheten och tillförlitligheten hos naturgasnäten i transitländerna.

11. Utveckling och integration av transportkapaciteten för olefiniska gaser som krävs för att tillgodose efterfrågan på den inre marknaden.

- Samtliga medlemsstater

BILAGA III

TRANSEUROPEISKA ENERGINÄT

Projekt av gemensamt intresse och de därtill hörande specifikationerna, för närvarande fastställda enligt kriterierna i bilaga II

ELNÄT

1. Utbyggnad av elnäten i isolerade områden
 - 1.1 Undervattenskabel Irland – Wales (UK).
 - 1.2 Förstärkning av förbindelsen Ipiros (GR) – Apulien (IT).
 - 1.3 Anslutning av Södra Cykladerna (GR).
 - 1.4 30 kV förbindelse via undervattenskabel mellan öarna Faial, Pico och São Jorge (Azorerna, PT).
 - 1.5 Anslutning och förstärkning av nätet på öarna Terceira, Faial och São Miguel (Azorerna, PT).
 - 1.6 Anslutning och förstärkning av nätet på Madeira (PT).
 - 1.7 Undervattenskabel Sardinien (IT) – Italien (fastlandet).
 - 1.8 Undervattenskabel Korsika (FR) – Italien.
 - 1.9 Förbindelse Italien (fastlandet) – Sicilien (IT).
 - 1.10 Fördubbling av förbindelsen Sorgente (IT) – Rizziconi (IT).
 - 1.11 Ny förbindelse på Balearerna och Kanarieöarna (ES).
2. Utbyggnad av elförbindelser mellan medlemsstaterna
 - 2.1 Förbindelse Moulaine (FR) – Aubange (BE).
 - 2.2 Förbindelse Avelin (FR) – Avelgem (BE).
 - 2.3 Förbindelse Vigy (FR) – Marlenheim (FR).
 - 2.4 Förbindelse Vigy (FR) – Uchtelfangen (DE).
 - 2.5 Fastransformator i La Praz (FR).
 - 2.6 Ytterligare kapacitetsökning genom nuvarande samtrafik mellan Frankrike och Italien.
 - 2.7 Ny förbindelse mellan Frankrike och Italien.
 - 2.8 Ny förbindelse genom Pyrenéerna mellan Frankrike och Spanien.
 - 2.9 Förbindelse i östra Pyrenéerna mellan Frankrike och Spanien.
 - 2.10 Förbindelser mellan norra Portugal och nordvästra Spanien.
 - 2.11 Förbindelse Sines (PT) – Alqueva (PT) – Balboa (ES).
 - 2.12 Förbindelse Valdigem (PT) – Douro Internacional (PT) – Aldeadávila (ES) och Douro Internacional-anläggningarna.
 - 2.13 Nya förbindelser norr om Bottenviken mellan Finland och Sverige.

- 2.14 Förbindelse Lienz (AT) – Cordignano (IT).
 - 2.15 Ny förbindelse mellan Italien och Österrike vid Brennerpasset.
 - 2.16 Förbindelse mellan Irland och Nordirland.
 - 2.17 Förbindelse St Peter (AT) – Isar (DE).
 - 2.18 Undervattenskabel mellan sydöstra England och centrala Nederländerna.
 - 2.19 Förstärkning av förbindelserna mellan Danmark och Tyskland, t.ex. förbindelsen Kasso – Hamburg.
 - 2.20 Förstärkning av förbindelserna mellan Danmark och Sverige.
3. Utbyggnad av elförbindelser i medlemsstaterna
- 3.1 Förbindelserna på den danska öst-väst-axeln. Förbindelser mellan näten i västra (UCTE) och östra (NORDEL) Danmark.
 - 3.2 Förbindelse på den danska nord-syd-axeln.
 - 3.3 Nya förbindelser i norra Frankrike.
 - 3.4 Nya förbindelser i sydvästra Frankrike.
 - 3.5 Förbindelse Trino Vercellese (IT) – Lacchiarelle (IT).
 - 3.6 Förbindelse Turbigo (IT) – Rho-Bovisio (IT).
 - 3.7 Förbindelse Voghera (IT) – La Casella (IT).
 - 3.8 Förbindelse S. Fiorano (IT) – Nave (IT).
 - 3.9 Förbindelse Venedig Nord (IT) – Cordignano (IT).
 - 3.10 Förbindelse Redipuglia (IT) – Udine väst (IT).
 - 3.11 Nya förbindelser på den italienska öst-väst-axeln.
 - 3.12 Förbindelse Tavarnuzze (IT) – Casellina (IT).
 - 3.13 Förbindelse Tavarnuzze (IT) – S. Barbara (IT).
 - 3.14 Förbindelse Rizziconi (IT) – Feroletto (IT) – Laino (IT).
 - 3.15 Nya förbindelser på den italienska nord-syd-axeln.
 - 3.16 Ombyggnad av näten för att underlätta anslutning av förnybar energi i Italien.
 - 3.17 Nya anslutningar till vindkraftverk i Italien.
 - 3.18 Nya förbindelser på den spanska nord-axeln.
 - 3.19 Nya förbindelser på Medelhavs-axeln i Spanien.
 - 3.20 Nya förbindelser på Galicien (ES) – Centro (ES)-axeln.
 - 3.21 Nya förbindelser på Centro (ES) – Aragonien (ES)-axeln.
 - 3.22 Nya förbindelser på Aragonien (ES) – Levante (ES)-axeln.
 - 3.23 Nya förbindelser i Andalusien (ES).
 - 3.24 Förbindelse Pedralva (PT) – Riba d'Ave (PT) och Pedralva-anläggningarna.
 - 3.25 Förbindelse Recarei (PT) – Valdigem (PT).
 - 3.26 Förbindelse Picote (PT) – Pocinho (PT) (uppgradering).

- 3.27 Ombyggnad av den nuvarande förbindelsen Pego (PT) – Cedillo (ES)/Falagueira (PT) och Falagueira-anläggningarna.
 - 3.28 Förbindelse Pego (PT) – Batalha (PT) och Batalha-anläggningarna.
 - 3.29 I-förbindelse Sines (PT) – Ferreira do Alentejo (PT) (uppgradering).
 - 3.30 Nya anslutningar till vindkraftverk i Portugal.
 - 3.31 Förbindelserna Pereiros (PT) – Zêzere (PT) – Santarém (PT) och Zêzere anläggningarna.
 - 3.32 I och II-förbindelserna Batalha (PT) – Rio Maior (PT) (uppgraderingar).
 - 3.33 Förbindelse Carrapatelo (PT) – Mourisca (PT) (uppgradering).
 - 3.34 Förbindelse Valdigem (PT) – Viseu (PT) – Anadia (PT).
 - 3.35 Avledning av den nuvarande förbindelsen Rio Maior (PT) – Palmela (PT) till Ribatejo (PT) och Ribatejo anläggningarna.
 - 3.36 Transformatorstationer och anslutningsledningar i Thessaloniki (GR), Lamia (GR) och Patras (GR).
 - 3.37 Förbindelser mellan regionerna Evia (GR), Lakonia (GR) och Thrakien (GR).
 - 3.38 Förstärkning av befintliga förbindelser med randområden på grekiska fastlandet.
 - 3.39 Förbindelse Tynagh (IE) – Cashla (IE).
 - 3.40 Förbindelse Flagford (IE) – East Sligo (IE).
 - 3.41 Förbindelser i nordöstra och västra Spanien, särskilt i syfte att ansluta vindkraftverken till nätet.
 - 3.42 Förbindelser i Baskien (ES), Aragonien (ES) och Navarra (ES).
 - 3.43 Förbindelser i Galicien (ES).
 - 3.44 Förbindelser i Mellansverige.
 - 3.45 Förbindelser i södra Sverige.
 - 3.46 Förbindelse Lübeck/Siems (DE) – Görries (DE).
 - 3.47 Förbindelse Lübeck/Siems (DE) – Krümmel (DE).
 - 3.48 Förbindelser i Nordirland med hänsyn till samtrafik med Irland.
 - 3.49 Förbindelser i nordvästra Förenade kungariket.
 - 3.50 Förbindelser i Skottland och England med sikte på en ökad användning av förnybara energikällor för elproduktion.
 - 3.51 Nya anslutningar till offshore-vindkraftverk i Belgien.
 - 3.52 Transformatorstationen i Borssele (NL).
 - 3.53 Implementering av utrustning för kompensation av reaktiv effekt.
 - 3.54 Förbindelse St. Peter (AT) – Tauern (AT).
 - 3.55 Förbindelse Südburgenland (AT) – Kainachtal (AT).
- 4. Utbyggnad av elförbindelser med tredje land
 - 4.1 Förbindelse Neuenhagen (DE) – Vierraden (DE) – Krajnik (Polen).
 - 4.2 Förbindelse Brunsbüttel (DE) – södra Norge.

- 4.3 Förbindelse S. Fiorano (IT) – Robbia (Schweiz).
- 4.4 Ny samtrafik Italien – Schweiz.
- 4.5 Förbindelse Filippi (GR) – Maritsa 3 (Bulgarien).
- 4.6 Förbindelse Amintao (GR) – Bitola (f.d. jugoslaviska republiken Makedonien).
- 4.7 Förbindelse Kardia (GR) – Elbasan (Albanien).
- 4.8 Förbindelse Elbasan (Albanien) – Podgorica (Serbien och Montenegro).
- 4.9 Transformatorstation och anslutningsledningar i Mostar (Bosnien och Hercegovina).
- 4.10 Transformatorstation och anslutningsledningar i Ernestinovo (Kroatien).
- 4.11 Nya förbindelser mellan Grekland och Albanien, Bulgarien och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien.
- 4.12 Förbindelse Filippi (GR) – Hamidabad (Turkiet).
- 4.13 Undervattenskabel mellan nordöstra/östra England och södra Norge.
- 4.14 Förbindelse Eemshaven (NL) – Fedra (Norge).
- 4.15 Undervattenskabel mellan södra Spanien och Marocko (förstärkning av befintlig förbindelse).
- 4.16 Förbindelser inom Östersjöringen: Tyskland – Polen – Ryssland – Estland – Lettland – Litauen – Sverige – Finland – Danmark – Vitryssland.
- 4.17 Förbindelser södra Finland – Ryssland.
- 4.18 Förbindelse Tyskland – Polen – Litauen – Vitryssland – Ryssland (öst-västliga högspänningsledningen).
- 4.19 Förbindelse Polen – Litauen.
- 4.20 Undervattenskabel mellan Finland och Estland.
- 4.21 Nya förbindelser mellan norra Sverige och Nordnorge.
- 4.22 Nya förbindelser mellan Mellansverige och mellersta Norge.
- 4.23 Regional förbindelse Borgvik (S) – Høsle (Norge) – Oslo (Norge).
- 4.24 Nya förbindelser mellan UCTE- och CENTREL-systemen.
- 4.25 Nya förbindelser mellan UCTE/CENTREL-systemet och länderna på Balkan.
- 4.26 Förbindelser och gränssnitt mellan det utvidgade UCTE-systemet och Vitryssland, Ryssland och Ukraina, inklusive omlokalisering av omformarstationer för högspänd likströmsförbindelse (HVDC) som tidigare varit i drift mellan Österrike och Ungern, Österrike och Tjeckien samt Tyskland och Tjeckien.
- 4.27 Förbindelser i Svartahavsringen: Ryssland – Ukraina – Rumänien – Bulgarien – Turkiet – Georgien.
- 4.28 Nya förbindelser i Svartahavsområdet i syfte att göra det utökade UCTE-systemet driftskompatibelt med näten i de berörda länderna.
- 4.29 Nya förbindelser i Medelhavsringen: Frankrike – Spanien – Marocko – Algeriet – Tunisien – Libyen – Egypten – länderna i Främre Orienten – Turkiet – Grekland – Italien.
- 4.30 Undervattenskabel mellan södra Spanien och nordvästra Algeriet.
- 4.31 Undervattenskabel mellan Italien och Algeriet.
- 4.32 Nya förbindelser i regionen/området kring Barents hav.

- 4.33 Installation av flexibla system för överföring av växelström mellan Italien och Slovenien.
- 4.34 Ny samtrafik Italien – Slovenien.
- 4.35 Undervattenskabel mellan Italien och Kroatien.
- 4.36 Förstärkning av förbindelser mellan Danmark och Norge.
- 5. Insatser för att förbättra funktionen hos de sammankopplade elnäten på den inre marknaden
(Ännu inga specifikationer fastställda)

GASNÄT

- 6. Införande av naturgas i nya områden
 - 6.1 Utveckling av gasnät som förbinder Belfast och nordvästra Nordirland (UK) och, om så är lämpligt, Irlands västkust.
 - 6.2 LNG i Santa Cruz de Tenerife, Kanarieöarna (ES).
 - 6.3 LNG i Las Palmas de Gran Canaria (ES).
 - 6.4 LNG på Madeira (PT).
 - 6.5 Utveckling av gasnät i Sverige.
 - 6.6 Förbindelse mellan Balearerna (ES) och spanska fastlandet.
 - 6.7 Högtrycksgrenledning till Thrakien (GR).
 - 6.8 Högtrycksgrenledning till Korint (GR).
 - 6.9 Högtrycksgrenledning till nordvästra Grekland.
 - 6.10 Förbindelse mellan öarna Lolland (DK) och Falster (DK).
- 7. Utbyggnad av de gasförbindelser som krävs för att möta den inre marknads behov eller för att öka försörjningstryggheten, inklusive anslutning av fristående naturgasnät.
 - 7.1 Kompletterande förbindelseledning mellan gasnäten i Irland och Skottland.
 - 7.2 Nord-sydlig samtrafik, inklusive gasledning Dublin – Belfast.
 - 7.3 Kompressorstation i gasledningen Lacq (FR) – Calahorra (ES).
 - 7.4 Gasledning Lussagnet (FR) – Bilbao (ES).
 - 7.5 Gasledning Perpignan (FR) – Barcelona (ES).
 - 7.6 Ökning av transportkapaciteten hos gasledningarna till Portugal genom södra Spanien, till Galicien och Asturien genom Portugal.
 - 7.7 Gasledning Purchkirchen (AT) – Burghausen (DE).
 - 7.8 Gasledning Andorf (AT) – Simbach (DE).
 - 7.9 Gasledning Wiener Neustadt (AT) – Sopron (Ungern).
 - 7.10 Gasledning Bad Leonfelden (DE) – Linz (AT).
 - 7.11 Gasledning nordvästra Grekland – Elbasan (Albanien).
 - 7.12 Förbindelseledning mellan gasnäten i Grekland och Italien.

- 7.13 Kompressorstation i huvudledningen i Grekland.
 - 7.14 Förbindelse mellan näten i Österrike och Tjeckien.
 - 7.15 Korridor för distribution av gas till sydöstra Europa via Grekland, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Serbien och Montenegro, Bosnien och Hercegovina, Kroatien, Slovenien och Österrike.
 - 7.16 Korridor för distribution av gas mellan Österrike och Turkiet genom Ungern, Rumänien och Bulgarien.
 - 7.17 Gasledningar för sammankoppling av de största gaskällorna och marknaderna i nordvästra Europa mellan Förenade kungariket, Nederländerna och Tyskland.
 - 7.18 Förbindelse mellan nordöstra Tyskland (Berlinområdet) och nordvästra Polen (Szczecinområdet) med en grenledning från Schmölln till Lubmin (DE, Greifswaldområdet).
 - 7.19 Förbindelse mellan offshoreanläggningar i Nordsjön eller från danska offshore- till brittiska onshoreanläggningar.
 - 7.20 Förstärkning av transportkapaciteten mellan Frankrike och Italien.
 - 7.21 Baltiska sammankopplingen för gas mellan Danmark, Tyskland och Sverige.
8. Ökad kapacitet för att ta emot flytande naturgas (LNG) och lagra naturgas
- 8.1 LNG-anläggning i Le Verdon-sur-mer (FR) (ny anläggning) och gasledning till lagringsutrymme i Lussagnet (FR).
 - 8.2 LNG-anläggning i Fos-sur-mer (FR).
 - 8.3 LNG-anläggning i Huelva (ES), utbyggnad av befintlig terminal.
 - 8.4 LNG-anläggning i Cartagena (ES), utbyggnad av befintlig terminal.
 - 8.5 LNG-anläggning i Galicien (ES), ny terminal.
 - 8.6 LNG-anläggning i Bilbao (ES), ny terminal.
 - 8.7 LNG-anläggning i Valenciaregionen (ES), ny terminal.
 - 8.8 LNG-anläggning i Barcelona (ES), utbyggnad av befintlig terminal.
 - 8.9 LNG-anläggning i Sines (PT), ny terminal.
 - 8.10 LNG-anläggning i Revithoussa (GR), utbyggnad av befintlig terminal.
 - 8.11 LNG-anläggning på norra kusten av Adriatiska havet (IT).
 - 8.12 LNG-anläggning utanför norra kusten av Adriatiska havet (IT).
 - 8.13 LNG-anläggning på södra kusten av Adriatiska havet (IT).
 - 8.14 LNG-anläggning på kusten av Joniska havet (IT).
 - 8.15 LNG-anläggning på kusten av Tyrrenska havet (IT).
 - 8.16 LNG-anläggning på kusten av Liguriska havet (IT).
 - 8.17 LNG-anläggning i Zeebrugge/Dudzele (BE, utbyggnad av befintlig terminal).
 - 8.18 LNG-anläggning på Isle of Grain, Kent (UK).
 - 8.19 Konstruktion av LNG-terminal i Grekland.
 - 8.20 Utveckling av lagringsutrymmen för gas under jord i Irland.
 - 8.21 Förvaring i södra Kavala (GR), ombyggnad av nedlagt offshoregasfält.

- 8.22 Lagring i Lussagnet (FR, utbyggnad av befintlig anläggning).
- 8.23 Lagring i Pecorade (FR, ombyggnad av nedlagt oljefält).
- 8.24 Lagring i Alsaceområdet (FR, utveckling av saltgruvor).
- 8.25 Lagring i det centrala området (FR, utveckling avseende grundvatten).
- 8.26 Lagring längs nord-syd-axeln i Spanien (nya anläggningar) i Kantabrien, Aragonien, Castilla y León, Kastilien – La Mancha och Andalusien.
- 8.27 Lagring längs Medelhavs-axeln i Spanien (nya anläggningar) i Katalonien, Valencia och Murcia.
- 8.28 Lagring i Carriço (PT, ny anläggning).
- 8.29 Lagring i Loenhout (BE, utbyggnad av befintlig anläggning).
- 8.30 Lagring i Stenlille (DK) och Lille Torup (DK, utbyggnad av befintlig anläggning).
- 8.31 Lagring i Tønder (DK, ny anläggning).
- 8.32 Lagring i Purchkirchen (AT, utbyggnad av befintlig anläggning), inklusive gasledning till Penta West-systemet nära Andorf (AT).
- 8.33 Lagring i Baumgarten (AT, ny anläggning).
- 8.34 Lagring i Haidach (AT, ny anläggning), inklusive gasledning till det europeiska gasnätet.
- 8.35 Utveckling av lagringsutrymmen för gas under jord i Italien.

9. Ökad gastransportkapacitet (genom försörjningsledningar)

- 9.1 Upprättande och utveckling av förbindelser i Nordiska gasnätet: Norge – Danmark – Tyskland – Sverige – Finland – Ryssland – Baltikum – Polen.
- 9.2 Mellannordiska gasledningen: Norge, Sverige, Finland.
- 9.3 Nordeuropeiska gasledningen: Ryssland, Östersjön, Tyskland.
- 9.4 Gasledning från Ryssland till Tyskland via Lettland, Litauen och Polen, inklusive utveckling av lagringsutrymmen för gas under jord i Lettland.
- 9.5 Gasledning Finland – Estland.
- 9.6 Nya gasledningar från Algeriet till Spanien och Frankrike samt åtföljande kapacitetsökning av dessa länders inhemska nät.
- 9.7 Ökning av transportkapaciteten i gasledning Algeriet – Marocko – Spanien (till Córdoba).
- 9.8 Gasledning Córdoba (ES) – Ciudad Real (ES).
- 9.9 Gasledning Ciudad Real (ES) – Madrid (ES).
- 9.10 Gasledning Ciudad Real (ES) – Medelhavskusten (ES).
- 9.11 Grenledningar Kastilien (ES) – La Mancha (ES).
- 9.12 Utvidgning mot nordvästra Spanien.
- 9.13 Undervattensledning Algeriet – Spanien och gasledningar för anslutning till Frankrike.
- 9.14 Ökning av transportkapaciteten från de ryska källorna till Europeiska unionen via Ukraina, Slovakien och Tjeckien.
- 9.15 Ökning av transportkapaciteten från de ryska källorna till Europeiska unionen via Vitryssland och Polen.

- 9.16 Gasledningen Yagal Sud (mellan STEGAL-gasledningen till Tyskland – Frankrike – Schweiz-triangeln).
 - 9.17 Östra SUDAL-gasledningen (mellan MIDAL-gasledningen nära Heppenheim till Burghausen-anslutningen till PENTA-gasledningen i Österrike).
 - 9.18 Gasledning till Italien från källor i Libyen.
 - 9.19 Gasledning till Europeiska unionen från källor i länderna vid Kaspiska havet.
 - 9.20 Gasledning Grekland – Turkiet.
 - 9.21 Ökning av transportkapaciteten från de ryska källorna till Grekland och övriga länder på Balkan via Ukraina, Moldavien, Rumänien och Bulgarien.
 - 9.22 Gasledning St. Zagora (Bulgarien) – Ihtiman (Bulgarien).
 - 9.23 Anslutningsledningar mellan gasnäten i Tyskland, Tjeckien, Österrike och Italien.
 - 9.24 Gasledningar från ryska källor till Italien via Ukraina, Slovakien, Ungern och Slovenien.
 - 9.25 Ökning av transportkapaciteten hos TENP-gasledningen från Nederländerna till Italien via Tyskland.
 - 9.26 Gasledning Taisnieres (FR) – Oltingue (Schweiz).
 - 9.27 Gasledning från Danmark till Polen, eventuellt via Sverige.
 - 9.28 Nybro (DK) – Dragør (DK), gasledning inklusive förbindelseledning till lagerutrymmen i Stenlille (DK).
 - 9.29 Gasnät från källorna i Barents hav till Europeiska unionen via Sverige och Finland.
 - 9.30 Gasledning från gasfältet i Corrib (IE, offshore).
 - 9.31 Gasledning från källor i Algeriet till Italien via Sardinien med en grenledning till Korsika.
 - 9.32 Gasnät från källorna i Mellanöstern till Europeiska unionen.
 - 9.33 Gasledning från Norge till Förenade kungariket.
10. Insatser för att förbättra funktionen hos de sammankopplade gasnäten på den inre marknaden (Ännu inga specifikationer fastställda.)

BILAGA IV

TRANSEUROPEISKA ENERGINÄT

Projekt av europeiskt intresse enligt artikel 8

ELNÄT

- Förbindelse Moulaine (FR) – Aubange (BE)
- Förbindelse Avelin (FR) – Avelgem (BE)
- Förbindelse Lienz (AT) – Cordignano (IT)
- Installation av flexibla system för överföring av växelström mellan Italien och Slovenien
- Förbindelse Udine Ovest (IT) – Okroglo
- Förbindelse S. Fiorano (IT) – Nave (IT) – Gorlago (IT)
- Förbindelse Venezia Nord (IT) - Cordignano (IT)
- Förbindelse St Peter (AT) – Tauern (AT)
- Förbindelse Südburgenland (AT) – Kainachtal (AT)
- Förbindelse S. Fiorano (IT) – Robbia (CH)
- Förbindelse Sentmenat (ES) – Bescanó (ES) – Baixas (FR)
- Förbindelse Valdigem (PT) – Douro Internacional (PT) – Aldeadávila (ES)
- Förbindelse Philippi (GR) – Hamidabad (TR)
- Undervattenskabel England (UK) – Nederländerna
- Undervattenskabel Irland – Wales (UK)
- Förbindelse Kasso (DK) – Hamburg (DE)
- Förbindelse Polen - Litauen
- Undervattenskabel Finland – Estland (Estlink)
- Förbindelse Kasso (DK) – Revsing (DK) – Tjele (DK)
- Förbindelse V.Hassing (DK) – Trige (DK)
- Undervattenskabel Skagerak 4 (DK) – (NO)
- Förbindelse Neuenhagen (DE) – Vierraden (DE) – Krajnik (PL)
- Ny förbindelse Tyskland - Polen
- Förbindelse Dürnröhr (AT) – Slavetice (CZ)

GASNÄT

- Gasledning North Transgas
- Gasledning Yamal – Europa
- Gasledning Medgas Algeriet – Spanien – Frankrike – kontinentala Europa
- Gasledning Algeriet – Tunisien – Italien
- Gasledning Libyen – Italien
- Gasledning Turkiet – Grekland – Italien
- Gasledning Turkiet – Österrike